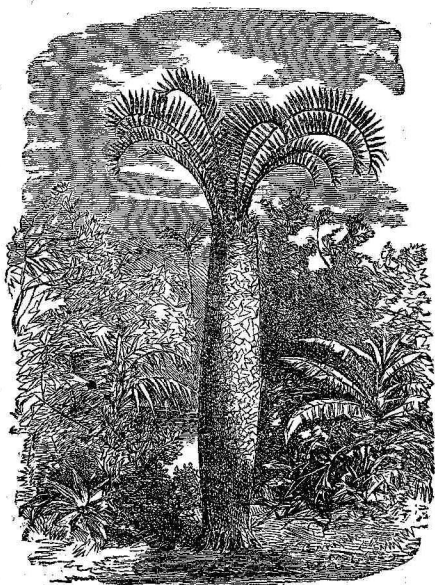

Εδρυθώς ὁ κύριος τοῦ πύθγκου, καθήμενος ἐπὶ τινος παραθύρου ἄντικρυ τοῦ μαγερίου, εἶδε πάντα τὰ γινόμενα, καὶ ἐπῆνεσε μὲν τὸν πύθγκα διὰ τὴν ἐξυπνάδα του, ἐγέλασε δὲ καὶ ἐπέπληξε τὸν μάγειρον, ὅστις ἐξ ἀπροσεξίας ἐμαγεύευσσε καὶ ἔθυσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης τὸν νυκτοκόρακα ἀντὶ πέρδης!

ΑΡΤΟΚΑΡΠΟΣ

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ δένδρον, ἀνήκον εἰς τὴν πλουσίαν, ὑλαίαν καὶ χρησιμωτάτην οἰκογένειαν τῶν φοινικοειδῶν· εἶναι δὲ αὐτοφυὲς εἰς τὴν Καφφρερίαν γῆν, κατὰ τὴν Νότιον Ἀφρικὴν, καὶ χρησιμεύει

Ἀρτόκαρπος ὁ Καφφρικός.

πολὺ εἰς τὰς ἀνάγκας τῶν κατοίκων τῶν μερῶν ἐκείνων· διότι ἐκ τῆς ἐντερώνης (ψίχης) αὐτοῦ κατασκευάζουσιν εἰδὸς τι ψωμίου, τὸ ὅποιον ὁμοιάζει πρὸς τὸν κατασκευαζόμενον παρ' ἡμῖν ἐκ τῶν δημητριακῶν καρπῶν ἄρτον.

Ἡ ἀγαθὴ χεὶρ τοῦ οὐρανοῦ μας Πατὴρς ἔχει προμηθεύσει διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου εἰς πᾶν κλίμα καὶ πᾶσαν χώραν τῆς γῆς.

ΚΟΡΩΝΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

«Αἱ παράδοξοι ἐκεῖναι συνελεύσεις, —λέγει φιλαλήθης τις συγγραφεὺς, —τὰς ὁποίας δύνανται τις νὰ ὀνομάσῃ κορωνῶν δικαστήρια, παρατηροῦνται εἰς τὰς Φαρησιᾶς Νήσους, ὡς καὶ εἰς τὰς Σκωτικὰς. Κορωνῶναι πολυάριθμοι συναθροίζονται, ὡς ἐάν προσεκληθῇ-

σαν διὰ σπουδαίαν τιὰ ὑπόθεσιν. Ὅλγαι τινὲς καὶ θηνται περίλυποι καὶ κατηφείς τὰς κεφαλὰς ἔχουσαι κεκλιμένας· ἄλλαι φαίνονται σύννοες καὶ σοβαραὶ, ὡς ἐάν ἦσαν δικασταί, καὶ ἄλλαι πάλιν εἰσι λεαν δραστήριοι καὶ θορυβώδεις, ὡς δικηγόροι καὶ μάρτυρες. Ἐν διαστήματι μιᾶς περίπου ὥρας τελειώνει γενικῶς τὸ συμβούλιον, καὶ διασκορπίζονται τὰ πτηνὰ· συμβαίνει δὲ πολλάκις ἐνίοτε νὰ εὕρῃ τις δύο ἢ τρεῖς ἀφειμένους νεκρὰς εἰς τὸν τόπον τῆς συνελεύσεως.»

Ἐτερός τις συγγραφεὺς ὁμιλῶν περὶ τῶν Σχετλανδικῶν Νήσων, λέγει, ὅτι «ἐνίοτε ἡ συνάθροις τῶν κορωνῶν δὲν λαμβάνει τέλος πρὸ τῆς παρελεύσεως μιᾶς ἢ δύο ἡμερῶν, εἰς τὸ διάστημα τῶν ὁποίων ἔρχονται κορωνῶν πανταχόθεν εἰς τὴν συνεδρίαν. Εὐθὺς ἀφοῦ φθάσωσιν ὅλοι, ἀκολουθεῖ γενικώτατος θόρυβος, σχηματίζονται εἰς δικαστήριον, ἡ δίκη ἄρχεται καὶ μετ' ὀλίγον ἅπασαι ἐπιπίπτουσι κατὰ μιᾶς ἢ δύο, αἵτινες ὑποτίθενται, ὅτι κατεδικάσθησαν, καὶ θανατόνουσιν αὐτάς· ἔπειτα δὲ διασκορπίζονται εἰς τὰ ἴδια.»

ΠΡΟΣΩΝΤΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΔΗΜΟΔΙΔΑΣΚΑΛΟΥ.

Α'. Ο Δημοδιδάσκαλος δὲν ἀρκεῖ νὰ γνωρίζῃ μόνον τὰ μαθήματα, ὅσα μέλλει νὰ διδάξῃ, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐννοῇ κατὰ βάθος αὐτὰ καὶ νὰ ἔχῃ γενικωτέραν καὶ ὑψηλοτέραν θεωρίαν ὧλων.

Β'. Ἐκτὸς τῶν γνώσεων πρέπει νὰ ἔχῃ καὶ δύναμιν ἱκανὴν καὶ ἐπιτηδειότητα εἰς τὸ νὰ διδάσκῃ· διότι πολλοὶ ὑπάρχουσι πεπαιδευμένοι διδάσκαλοι, οἱ ὅποιοι δὲν ἔδειξαν καρπὸν δι' ἑλλειψιν τῆς ἱκανότητος ταύτης.

Γ'. Ο διδάσκαλος ἔχει προσέτι καὶ ἕτερον ἔργον ἢ τὴν καθ' αὐτὸ διδασκαλίαν, —ἔργον ἐπίσης οὐσιώδες, —τὴν διοίκησιν, λέγω, τοῦ σχολείου. Ἄνευ ταύτης, ὅσα καλὰ καὶ ὑψηλὰ καὶ ἂν ἔχῃ γνώσεις περὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ, οὐ μόνον δὲν δύνανται νὰ προσδεύσωσιν οἱ μαθηταί, ἀλλ' ἐξ ἁπαντὸς θέλουσιν ὀπισθοδρομήσει ἰδίως εἰς τὰ ἥθη.

Φ. Δ. Ε.

Ἀνθρώπος ἄνευ θρησκείας.

Ἡ θρησκεία εἶναι ὁ σύνδεσμος, ὅστις ἐνώνει τὸν ἄνθρωπον μετὰ τοῦ Πλάσῃ αὐτοῦ, καὶ κρατεῖ αὐτὸν πρὸς τὸν θρόνον Αὐτοῦ. Ἐάν ὁ δεσμὸς οὗτος διαιρεθῇ ἢ θραυσθῇ, ὁ ἄνθρωπος πλέει ὡς ἀνωφελὲς τι ἄτομον, εἰς τὸ Σύμπαν, ἅπασαι αἱ ἀληθεῖς αὐτοῦ ἐλπιζόμεναι ἀφανίζονται, ἡ τύχη αὐτοῦ καταστρέφεται, καὶ ἅπαν τὸ μέλλον δὲν εἶναι εἰμὴ σκότος, καταστροφή καὶ θάνατος.

Δανιὴλ Οὐδέσσερ.